

अवनति (von नम् mit अव) f. Niedergang: गतवति — दिनकरे ऽवन-
तिम् ८. 9, 8.

अवनद्ध (von नद्ध mit अव) 1) adj. überzogen, bezogen: चर्माव० mit Haut
M. 6, 76. — 2) n. Trommel Svāmin zu AK. 1, 1, 2, 4 im ८KDr. H. 287, Sch.
Vgl. आनद्ध.

अवनघ्न (अ० + न०) adj. f. आ gebeugt: पर्याप्तपुष्पस्तवकाव० KUMĀRAS.
3, 54. पादाव० bis zu den Füßen KATHIS. 22, 130. प्रूलमूलाव० 28, 147.

अवनय m. = अवनाय BHARATA zu AK. 3, 3, 27 im ८KDr.

अवनयन (von नी mit अव) n. das Hinabgiessen: ध्रुवावनयनम् ĀCY.
८. 5, 20. KĪTJ. ८. 8, 5, 24.

अवनाट (1. अव + नाट?) adj. f. आ flachnasig P. 5, 2, 31. AK. 2, 6, 4, 45.
H. 431. ०टा पुरुषः, ०टा नासिका, ०टम् Flachnasigkeit P. 5, 2, 31, Sch. —
Vgl. अवटीट, अवधट.

अवनार्य (von नी mit अव) m. P. 3, 3, 26. Niedersetzung AK. 3, 3, 27.

अवनि (von 1. अव) Uṇ. 2, 98. f. 1) Bahn, Lauf, Bett eines Flusses: प-
त्तो महीमवनिं प्राभिर्मर्शत् (एति) RV. 1, 140, 5. स्वरूपाया ऽवना परि-
जयः 5, 34, 2. चकार महीरवनीरुह्यः 7, 87, 1. 1, 62, 10. — 2) Strom,
Fluss NAIGH. 1, 13. आ वा रयो ऽवनिर्न प्रवत्नान् RV. 1, 181, 3. 186, 8. जा
न त्राणा अवनीरमुच्चत् 61, 10. सं यं स्तोमो ऽवनेयो न पति समुद्रे न स्रवतः
190, 7. या रूपावनिर्महान् der ein Strom von Gütern ist, der Grosse
4, 10. 2, 13, 7. 4, 19, 6. 5, 11, 5. 83, 6. 6, 61, 3. 10, 99, 4. — 3) Erde NAIGH.
1, 1. AK. 2, 1, 3. H. 936. R. 1, 37, 24. 5, 91, 18. PAÑKAT. 163, 6. BHARTṚ. 2,
10. Erdboden MBH. 86. Platz: पूषकोपो धृतावनौ H. 823. Vgl. अवनी. —
4) nach NAIGH. 2, 5 अवनेयः = अङ्गुलयः Finger.

अवनिपति (अ० + प०) m. Herr der Erde, König PAÑKAT. 28, 20. RAGH.
10, 87.

अवनिपाल (अ० + पा०) m. Beschützer der Erde, König BHAG. 11, 26.
RAGH. 11, 93.

अवनिशय (von चि mit अव + निम्) m. Erschliessung (?) Z. d. d. m.
G. 7, 299, N. 3.

अवनी (von अवनि) f. 1) Erde BHARATA zu AK. im ८KDr. R. 4, 57, 2.
5, 89, 21. PAÑKAT. 236, 9. GHAT. 1. Vgl. अवनि 3. — 2) N. einer Pflanze,
= त्रायमाणा (also in dieser Bed. von अव) RĪGĀ. im ८KDr.

अवनीपति (अ० + प०) = अवनिपति KATHIS. 24, 12.

अवनीश (अ० + ईश) m. dass. KĀURAP. 22.

अवनेय (von निन् mit अव) adj. zum Abwaschen dienend: उदकम् ८. 1,
8, 11.

अवनेजन (wie eben) n. 1) das Abwaschen, Abspülen: der Hände ८. 1,
8, 1, 1. der Füße M. 2, 209. पित्रवनेजनम् KĪTJ. ८. 5, 9, 17. — 2)
Waschwasser: कृस्तावनेजनम् AV. 11, 3, 13. आपः पादावनेजनीः AIR. BR.
8, 27. Fusswasser KĀUṢ. 90.

अवतक N. pr. eines Volkes VARĀH. BRH. S. in Verz. d. B. H. 241, 8.

अवति Uṇ. 3, 50. 1) m. pl. N. eines Landes und des dasselbe bewohn-
enden Kriegerstammes TRIK. 2, 1, 9. H. 936. P. 4, 1, 171, Sch. VOP. 6, 52.
MBH. 6, 330. HARIV. 2023. VP. 187. RĪGĀ-TAR. 4, 162. अवत्यः (acc. pl.)
AV. PARIC. in Verz. d. B. H. 93, 39. अवतिविषय PAÑKAT. 240, 11. अव-
तिदेश KATHIS. 10, 19. Vgl. अवतिपुर, अवतिका, अवती. — 2) m. Name
eines Flusses UNĀDIK. im ८KDr. WILS. im VP. 183, N. 80: अवती.

अवतिका (von अवति) f. = अवती 1. SKANDA-P. im ८KDr. Verz. d.
B. H. No. 1242.

अवतिदेव (अ० + दे०) m. N. pr. = अवतिवर्मन् RĪGĀ-TAR. 3, 122.

अवतिन् id. RĪGĀ-TAR. 3, 17.

अवतिपुर (अ० + पु०) 1) n. a) die Stadt der Avanti, Uḡḡajini HA-
RIV. 4906. Vgl. अवती. — b) N. einer von Avantivarman in Kāc̣mīra
gegründeten Stadt RĪGĀ-TAR. 3, 44. — 2) f. ०री Uḡḡajini MṛĀKḢ. 2, 3.

अवतिवर्त्त (von अ० + वृत्तान्) m. N. eines von Brahmanen bewohn-
ten Gebietes (जनपद) P. 5, 4, 104, Sch. = अवतिपु वृत्ता VOP. 6, 52.

अवतिवर्मन् (अ० + व०) m. N. pr. eines Königs RĪGĀ-TAR. 4, 718. 3, 2, fgg.

अवतिसोम (अ० + सोम) m. saure Grütze AK. 2, 9, 39. H. 415. HĀR. 113.

अवतिस्वामिन् (अ० + स्वा०) m. N. eines von Amantivarman er-
bauten Heiligtums RĪGĀ-TAR. 3, 45.

अवती (von अवति) f. P. 4, 1, 65, Sch. 1) Uḡḡajini, die Hauptstadt
von Avanti, H. 976. N. 9, 21. Megh. 31, v. l. — 2) Königin von Avanti,
f. zu अवत्य P. 4, 1, 176, Sch. — 3) N. eines Flusses, s. अवति 3.

अवतीश्वर (अ० + ईश्वर) m. N. eines von Avantivarman erbauten
Heiligtums RĪGĀ-TAR. 3, 45.

अवत्यश्मक (अ० + अश्मक) n. mit Umstellung der Glieder zusam-
meng. gaṇa राजदत्तादि, अवत्यश्मकाः gaṇa कार्तिकानपादि.

अवपाक (von 3. अ + वपा) adj. ohne Netz (omentum) ८. 13, 7, 1, 9.
KĪTJ. ८. 21, 2, 8.

अवपाटिका (von पट् mit अव) f. Zerreiſſung der Vorhaut SuṢR. 1, 297,
2, 7, 87, 1.

अवपात (von पत् mit अव) m. 1) Herabfall, Niedersfall, das Nieder-
fliegen: अनवपाताय AIR. BR. 4, 19. जलं कूलावपातेन प्रसन्नं कलुषायते
MṛĀKḢ. 148, 17. अथश्चरणावपाते (adv.) भूमौ निपत्य (आ) BHARTṚ. 2, 16.
कपोतावपात HIR. 14, 19. श्येनावपातमवपत्य PRAB. 66, 14. शस्त्रावपात Nie-
derfall einer Waffe, Verletzung mittelst einer Waffe JĀGṢ. 2, 277. — 2)
eine zum Fangen des Wildes gegrabene Grube TRIK. 3, 2, 15. H. 931. अ-
वपातमग्नः कारोव RAGH. 16, 78.

अवपातन (von पत् im caus. mit अव) n. das Niederfällen, Niederwerfen,
Umwerfen: द्रुमाणाम् M. 11, 64. कुडाव० JĀGṢ. 2, 223.

अवपात्रित (von 1. अव + पात्र) adj. von der Gemeinschaft der Geschirre
ausgeschlossen, = भिन्नोदकीकृत DĀJABH. 161, 9—11. — Vgl. अयपात्रित.

अवपान (von पा, पिबति mit अव) n. 1) das Trinken, Trinken: शतमः
सेमो भूतवपानेषु RV. 1, 136, 4. सेमिं ऽवपानंनस्तु ते 10, 43, 2. — 2) die
Tränke: शृणो न तृप्यन्नवपान्मा गच्छि RV. 8, 4, 10. मापं स्वातं मक्षिषेवा-
वपानात् 10, 106, 2. 7, 98, 1.

अवपाशित (von 1. अव + पाश) adj. über den eine Schlinge gezogen wor-
den ist: पश्याम्येव किं काष्ठे वा कालपाशावपाशितम् R. 3, 39, 18.

अवपीड (von पीड् mit अव) m. 1) Druck SuṢR. 2, 202, 4. — 2) eine
der fünf Formen von Niese- oder Kopfreinigungsmitteln (नस्य) SuṢR. 2,
42, 8. 120, 4. 128, 15. 236, 1. 3. 238, 16.

अवपीडन (wie eben) 1) n. a) Druck SuṢR. 1, 290, 18. — b) Niesemittel
SuṢR. 2, 41, 13. Vgl. अवपीड. — 2) f. ०ना Verletzung: अङ्गुलव० M. 8, 287.

अवप्रज्ञन (von प्रज्ञ = पर्ज = पूज्, mit अव) m. Ende eines Gewebeauf-
zuges (Gegens. प्रवयण): अवप्रज्ञनतम् AIR. BR. 3, 10.